

SYSKONBANDET

Nummer 6, december 2020 | Årgång 112

God Jul!

TACK FÖR ALLT, RUT!

LINUS PLUGGAR TILL PRÄST

SYSKON EMELLAN:

**STYRELSENS FÖRSLAG
VÄCKER KÄNSLOR**

Innehåll

Från verksamhetsledaren	sid 2
Medlemsnytt	sid 2
Till minne av Rut Ekström	sid 3
Hälsning från styrelsen	sid 4
Syskon emellan	sid 4
Inbjudan till digital helg	sid 9
Från valberedningen	sid 9
Syskonbandet träffas på distans	sid 10
Tack från Tanzania	sid 11
Jultävling	sid 12
På väg mot en framtid som präst	sid 12
Medlemsavgift 2021	sid 13
Stilla natt	sid 14
Gud, ge mig sinnesro	sid 15
Notiser	sid 16

Från verksamhetsledaren

Änglar. När jag öppnar min uppmärksamhet för dem tycker jag mig se dem överallt och då syftar jag inte på änglalika människor utan verkliga änglar. Jag tillhör inte dem som fått några storslagna möten med änglar eller sett dem med egna ögon vad jag själv vet men jag tror att de finns.

Många vittnar om änglamöten såväl i nutid som i tider för längesedan. Min upplevelse är att det i nästintill var och varannan bibeltext står om änglar. Änglar i Guds himmel, änglar som interagerar med människor på jorden, änglar som rör sig mellan himmel och jord, änglar som budbärare och som bärare av själar.

I denna tid av Jul påminns vi alla på ett särskilt sätt om änglarna. Änglar ställs fram som pynt på fönsterbrädan och hängs upp i julgranen, sånger om änglar sjungs och spelas på radion. Kanske är det ett försök, en önskan, att göra de änglar som vi inte ser, men läser om och tror på, mer verkliga. Också Jesusbarnet i krubban som ställs fram som pynt blir verklig för våra fingrar. Denna Jesus, Guds son, ja en del av Gud själv, är den som alla änglar böjer sig på knä inför och sjunger hyllningssånger till.

Luk 2:13-16: *Och plötsligt var där tillsammans med ängeln en stor himmelsk här som prisade Gud: "Ära åt Gud i höjden, och frid på jorden bland människor som han älskar." När änglarna hade lämnat dem och återvänt till himlen, sade herdarna till varandra: "Vi måste gå in till Betlehem och se det*

som har hänt och som Herren låtit oss veta!" De skyndade i väg och fann Maria och Josef och barnet som låg i krubban.

I Jul får vi påminna oss om hela årets budskap, att Gud kom till mänskligheten på jorden som Jesus, med allt vad det innebär att vara människa: att födas i beroende av människors omsorg, att gå på vassa stenar, att hungra och längta, att mötas av gillande och ogillande. För Jesus innebar det också att dö och inte på det stillsamma sätt många av oss förhoppningsvis får vara med om utan på det mest brutala vis i plåga, svek och vanda. Allt detta för att ta bort den distans, det sociala avstånd, som rådde mellan människa och Gud. Låt änglarna få påminna oss om detta i dagar med och utan julstämning.

En God Jul önskar jag er var och en!

Tina Strömberg

Medlemsnytt

Nya synskadade medlemmar

Helena Sjöman, Angered
Eeva-Maija Möttönen, Vantaa, Finland

Ny stödjande medlem

Martin Johansson, Mariestad

Till Fridens hem

Lars Westman, Umeå
Ingegerd Andersson, Stockholm
Ingrid Karlsson, Gullebo
Rut Ekström, Haverdal

Till minne av Rut Ekström

Vår hedersmedlem: den ständigt unga trots sedan länge gamla, humoristiska, påhittiga Rut har nu färdats vidare till sin himmelska Far i fridens hem. Den 2 november somnade hon stilla in i sitt hus i Haverdal med ledarhunden Nadja intill.

Rut var inte den som tog plats men fanns ändå alltid i händelsernas mitt. Hon ville vara med och hon var med på det mesta. Så sent som i våras hade hon anmält sig för att vara med på våra gemenskapsdagar och årsmöte. Jag minns mitt första möte med spralliga Rut från en av de första årsmötesveckorna jag deltog i som tonåring i mitten av 90-talet. Hennes Hugo fanns då ännu vid hennes sida och även hennes vita kungspudel till ledarhund som hon lärt att dansa. När vi för några år sedan gjorde ett familjeläger i närheten av Ruts hem vid havet bjöd hon oss alla till sitt hus och till trädgården med fruktträd, bärbuskar och blommor. Hon hade även installerat en pool att gympa i. Rut såg inte med sina ögon men såg ändå människor, inte minst genom att i omsorg ringa upp syskonbandsvänner.

Rut föddes den 16 augusti 1929 vid havet på Finlands sydligaste spets. Hon kom till Sverige som krigsbarn och fick gå på Tomtebodaskolan. I många år arbetade hon för Tingsrätten med att på skrivmaskin transkribera material. Hon kom med i Syskonbandet 1953, då yngst av alla, de andra var minst 15 år äldre än hon själv. Under ett par år var hon en del av de syskonbandare som ibland körde runt till äldreboenden för

att sjunga och vittna. Det var i Syskonbandet hon träffade Hugo och de förlovade sig på Sjöleden som Syskonbandet då ännu ägde. Rut hade styrelseuppdrag ett par gånger i föreningen, satt i olika kommittéer så som barn- och ungdomsrådet.

Hon satt med i valberedningen flera gånger, senast bara för ett par år sedan. 2013 utnämndes Rut till hedersmedlem i Syskonbandet och det föll sig så att hon samma år även blev hedersmedlem i den finska föreningen för kristna Synskadade som hon var initiativtagare till redan som 18-åring.

När ett musikprojekt drog igång inom Syskonbandet för att ge ut en skiva var Rut ivrig till att bidra på olika sätt. Mycket har hon sjungit och spelat i alla sina många år och den sång hon själv skrivit sjöng hon in på vår CD. Med hennes egna ord från sångens sista vers vill jag här avrunda denna korta text om Ruts långa liv fastän många fler ord av minnen om allas vår Rut finns.

*Om än stegen blir trötta och vägen
känns lång,
jag vet att du leder mig fram.
Där vid målet jag sjunger en
jublande sång,
och prisar Guds heliga lamm.
Nu har bruden du vunnit nått
himmelens strand,
ej längre hon stöter sin fot.
För vi bor i det strålande himmelska
land, där Jesus oss tagit emot.*

Begravningen ägde rum den 20 november. Från oss i Syskonbandet

sändes en blomma med bandtexten "Tack för allt du varit och gjort för oss, dina syskon i Syskonbandet". Vi tackar för de gåvor och hälsningar till Rut Ekströms minne som kommit och kommer till Syskonbandet.

Tina Strömberg

Hälsning från styrelsen

Decemberhälsningen från styrelsen inleder jag, Jenny Näslund, ordförande, med att reflektera över de reaktioner som styrelsens brev till er medlemmar väckt i organisationen.

Att brevet, eller snarare brevets innehåll, skulle uppfattas som drastiskt och överraskande var styrelsen väl medveten om. Dock är det klart svårt att på något smidigt sätt komma med tankar, idéer och förslag på ett annat sätt när våra medlemmar är bosatta över hela landet.

Vi har fått erfara att våra förslag har fått många att reagera med känslor av sorg, ilska, upprördhet och frustration. Styrelsen känner med er och vi vill beklaga detta. Vi fortsätter dock att klargöra att det är två förslag vi lägger fram. Dels förslaget om upplösning (vi ger vår syn på vilka orosmoln vi ser i medlemsbrevet), dels förslaget om att bilda en stiftelse. Förslagen är som sagt framförda av styrelsen, men det är medlemmarna som bestämmer genom sina valsedlar. Samt i de beslut som fattas på årsmötet.

Vi har under november genomfört två medlemsmöten per telefon. Där dryftades en hel del oro och ilska.

Styrelsen hoppas att vi också kunde rätta ut några frågetecken. Här vill styrelsen påminna om att var och en må få tycka vad man vill om förslagen, dock bör man skilja på sak och person. Det är också värt att tydliggöra att även styrelsen består av människor som är medlemmar.

Efter advents- och jultiden ska styrelsen diskutera om vi ska inbjuda till fler mötestillfällen. Det finns möjlighet att höra av er till oss med synpunkter, tankar eller frågor. Ni kan mejla till

styrelsen@syskonbandet.se. I

medlemsbrevet finner ni kontaktuppgifter till oss i styrelsen.

Vi vill avrunda denna hälsning med att önska alla medlemmar, redaktören Isabelle, personalen Tina och Britt-Marie samt övriga läsare en fin och välsignad jul, samt ett rikt och gott nytt år 2021.

Jenny Näslund

Syskon emellan

Det är många som skickat in sina tankar angående det förslag styrelsen presenterat. Här följer tre texter med reaktioner från medlemmar.

Man tar sig för pannan!!!

Varifrån har styrelsen fått sin befängda tanke att upplösa och därmed avveckla Syskonbandets hela verksamhet?

När jag läser kandidatlistan för årsmötet 2020 framgår det solklart med vilken entusiasm och framtidstro på föreningens verksamhet de omvalda ger uttryck för.

Med bestörtning lägger jag märke till att en enig styrelse, endast några månader senare, har för avsikt att, enligt stadgarna, fråga Syskonbandets medlemmar om "avveckling och upplösning av hela organisationen och dess verksamhet kan vara möjlig".

Man frågar sig varthän styrelsen är på väg.

Under mitt liv har jag försökt att efter bästa förmåga leva med bibelordet Matteus 7:12 som ledstjärna: "Allt vad ni viljen att människorna skola gören eder, det skolen Ni ock gören dem".

Vore det inte lämpligare att styrelsen ställer sina platser till förfogande? Eller åtminstone tänker om och strävar vidare i gemenskapens tecken?

Enligt tisdagens telefonmöte är jag inte ensam om mina åsikter!

Sven-Erik Pihlström

"Vädret är alltid fint på andra sidan. Ovan molnen skiner solen". Så lyder texten i Tinas sång "Se solen igen", skriven med inspiration från Matt 6. Det är textrader som hjälper oss hålla rätt kompassriktning i rådande läge i föreningen.

Styrelsens förslag, som delvis innebär att man har för avsikt att genomföra en sluten omröstning om att föreningen ska

läggas ner, kom i sanning som en blix från en klarblå himmel. Att Framtidsgruppen gjort en genomlysning av vår verksamhet och organisation var känt för mig och i min mening ett gott initiativ, men hur höstens bearbetning av Framtidsgruppens förslag kunnat leda till slutsatsen att det vore bäst att lägga ner föreningen är för mig obegripligt. Med anledning av detta bad jag därför styrelsen att få ta del av Framtidsgruppens originalförslag. Efter att ha läst detta är min önskan att Framtidsgruppens originalförslag ska offentliggöras så att alla medlemmar kan ta del av detta. Sedan är min rekommendation att styrelsen tillsätter en ny grupp, Framtidsgruppen 2.0, bildad av medlemmar som önskar att föreningen ska vara kvar och som får i uppdrag att ta fram ett alternativ till styrelsens presenterade förslag.

Styrelsens förslag gjorde mig både glad och förvånad. Varför jag blev förvånad har jag beskrivit ovan. Det som gjorde mig glad var att styrelsen tydligt signalerade att de önskade få ta del av medlemmarnas synpunkter. Därav mitt inlägg i tidningen. Efter att ha deltagit i medlemsmötet 17 november

kunde jag dessutom med glädje konstatera att denna "blix" också har haft effekten att blåsa liv i engagemangsglöden bland oss medlemmar. Syskonbandet betyder mycket för många och det finns definitivt underlag för att driva föreningen vidare. Vi samlas, oavsett vad vi lever med för utmaningar eller var vi befinner oss i Sverige, i Jesu namn med en längtan efter att få uppmuntra varandra i vandringen med Jesus och möjlighet att dela vår tro med andra synskadade och blinda. Vi har byggt upp värdefulla relationer med syskon i Norden och i Afrika. Vi är en ovanligt välsignad ideell förening som har ett kapital på över 15 miljoner. Kort sagt, vi som Syskonbandsvänner har ansvar att vara goda förvaltare av de relationer och det kapital vi välsignats med. Vi bör också i bön fråga Herren hur vi bygger vidare på den vision med vilken föreningen startades 1908. Att antalet personer med synnedsättning minskar är inget skäl att lägga ner föreningen. Kanske är det istället viktigare än någonsin att denna krympande grupp har "röst" som företräder dem i samhällsliv och församlingsliv?

Med detta sagt vill jag komma med två uppmaningar, först till styrelsen och sedan till oss alla som medlemmar.

Till styrelsen: Responsen på ert förslag, efter vad jag erfar, talar sitt tydliga språk. Medlemmarna vill ha Syskonbandet kvar som förening. Välj att vårda den engagemangsglöd som uppstått. Att i det här läget genomdriva

en sluten omröstning om nedläggning vore att lägga en våt filt över denna glöd.

Till alla medlemmar: Låt din reaktion på styrelsens förslag, din uppflammande glöd få utlopp i något konstruktivt. Tänk på Syskonbandet. Skriv ner vad du är TACKSAM över och vad du önskar för förbättringar. Mejla din respons till redaktören. Detta blir en skatt att ösa ur i kommande förbättringsarbete.

Ingen av oss kan ensam bära Syskonbandet, men vi kan alla bidra och välja att vara en del av lösningen. För att återvända till sångtexten i inledningen. "Ovan molnen skiner solen". Vi kommer att ta oss igenom den här krisen tillsammans, med Guds hjälp.

Kerstin Adeström

Öppet brev till Syskonbandets styrelse

Jag blev både chockad och ledsen när jag läste ert förslag om att upplösa Syskonbandet. Detta vänder jag mig emot. För det första är Syskonbandet en unik förening i Sverige. Det finns alltså ingen liknande organisation som medlemmarna kan bli medlemmar i istället.

För det andra är Syskonbandet en mycket uppskattad förening som betyder mycket för sina medlemmar. Detta visar utvärderingar efter aktiviteterna men också spontana

mejl, SMS och telefonsamtal till föreningens personal och arbetsgrupper.

Den geografiska spridningen är för det tredje snarare än fördel än den nackdel som ni hävdar. Genom att finnas representerad i hela landet ökar möjligheten att värva nya medlemmar och att bedriva lokal verksamhet.

För det fjärde förstår jag inte varför det faktum att många med synnedsättning är äldre skulle vara problematiskt. Syskonbandet är ju en förening som är öppen för alla oavsett ålder. Alla medlemmar är därför lika värdefulla och välkomna.

För det femte är det faktum att allt fler personer med synnedsättning har ytterligare funktionsnedsättning en utmaning men inte ett hinder för att bedriva föreningsverksamhet. Redan idag deltar ju ett flertal personer med flerfunktionsnedsättning i Syskonbandets aktiviteter. Andra organisationer, som till exempel SRF, har på olika sätt försökt att inkludera denna medlemskategori. I SRF finns därför ett nystartat nätverk för personer med synnedsättning och ytterligare funktionsnedsättning.

För det sjätte har våra systerföreningar i våra nordiska grannländer en liknande medlemssammansättning som Syskonbandet. Här finns med andra ord ypperliga möjligheter till såväl erfarenhetsutbyte som kompetensutveckling kring hur man på bästa sätt bedriver verksamhet med denna medlemssammansättning.

För det sjunde är ett eget kapital en stor tillgång. Visst kräver det tid och kunskap att förvalta det och att sköta bokföringen men sådana tjänster går att köpa. Ett stort antal föreningar avundas sannolikt den gynnsamma situation som Syskonbandet har.

För det åttonde är anställd personal även det en tillgång. Tack vare den är det betydligt enklare att anordna aktiviteter, hålla igång arbetsgrupper, bedriva uppsökande- och medlemsvårdande verksamhet etc. Det går att köpa in personaladministrationstjänster vid behov.

För det nionde finns det gott om medlemmar som är intresserade av att engagera sig i Syskonbandet på olika sätt. Varje år finns det flera kandidater till platserna i styrelsen varför val sker. Dessutom finns det flera aktiva arbetsgrupper som en radiogrupp, en missionsgrupp, en internationell grupp och lokala träffar på flera håll i landet. Här finns säkert medlemmar som kan tänkas vara beredda att åta sig nya uppdrag i föreningen.

Att organisationen har gott om stödjande medlemmar är för det tionde även det en tillgång. Ur denna kategori av medlemmar kan vi rekrytera ledsagare, volontärer som hjälper till med de lokala träffarna och så vidare.

För det elfte fyller Syskonbandet ett tomrum inom synskadeorganisationssfären. Det är ont om aktiviteter som riktar sig till

personer i åldern 31-65 år. Dessa personer är för gamla för att vara medlemmar i Unga med synnedsättning och för unga för att känna att bingon som deras lokalförening inom SRF erbjuder är något för dem. Här finns potentiella medlemmar!

Om medlemmar själva skall ta initiativ och arrangera aktiviteter riskerar vi för det tolfta en utveckling där "starka" och framåt medlemmar får det de vill ha. Medlemmar som av olika skäl inte klarar av att arrangera aktiviteter, söka pengar etc. hamnar utanför. Det vore otroligt synd. Det är ju kanske dessa medlemmar som behöver föreningsgemenskapen mest.

Jag är förvånad över att styrelsen inte redovisar framtidsgruppens idéer och slutsatser. Dessa måste rimligen presenteras för medlemmarna och ställas emot förslaget om avveckling vid en eventuell omröstning. Jag hoppas att framtidsgruppens förslag publiceras i medlemstidningen så att det kommer samtliga medlemmar till del.

Inget nämns heller om våra missionsåtaganden. Det skrämmer mig. Våra afrikanska bröder och systrar förlitar sig på den årliga hjälpen från Syskonbandet. Den är en garant för basal hälsovård, skolgång, hjälpmedel, kläder, tillgång till kristen litteratur, evangelisation och umgänge bland personer med synnedsättning med mera. Om dessa pengar uteblir kommer personer att fara mycket illa. En framtid som tiggare är mycket trolig för många av dem.

Jag saknar också en redogörelse för vilka kompetenser som vi har inom vår förening. Flera av medlemmarna är exempelvis journalister, en medlem är jurist, en har mångårig erfarenhet av personalfrågor, några är pastorer eller arbetar inom olika kyrkor och samfund, andra är sångare eller musiker. Alla dessa personer har ett kontaktnät som kommer föreningen till del.

Istället för en avveckling har jag en rad förslag:

1. projektanställ en organisationsutvecklare som får tre år på sig att utveckla vår förening. Pengar till en sådan satsning går att söka från Allmänna arvsfonden. Vi har gott om medlemmar som är arbetssökande. Kanske finns vår organisationsutvecklare bland dem? I så fall går det att söka lönestöd och stöd till personligt biträde från Arbetsförmedlingen, vilket minskar kostnaden för Syskonbandet.

2. Utred möjligheten till ett fördjupat samarbete alternativt ett samgående med en eller flera av våra nordiska systerföreningar. De står sannolikt inför samma utmaningar som Syskonbandet så intresse borde finnas.

3. Utred även möjligheten att bli en branschförening inom SRF. Blir vi en sådan kan vi sannolikt få hjälp med administration och personalfrågor. Ett medlemskap i SRF kräver en stadgeändring eftersom organisationen är religiöst obunden. En formulering av typen: "en förening för personer med synnedsättning som är intresserade av kristen tro" borde godtas. Den skulle dessutom

kanske leda till att personer som är nyfikna på Jesus upptäcker oss, kommer till tro och blir medlemmar.

4. Anställ medlemsvärvare med synnedsättning på olika platser ute i landet. Även dessa borde gå att finansiera via Allmänna arvsfonden och stöd från Arbetsförmedlingen.

Jag ställer upp och gör vad jag kan för att trygga Syskonbandets fortlevnad. Sannolikt är vi fler som gör det.

Eva Fridh

Inbjudan till digital Syskonbandshelg

Syskonbandet bjuder in till gemenskapshelg den 5 - 7 mars 2021! Eftersom det är ovisst om det då lämpar sig att träffas fysiskt så möts vi istället digitalt, över telefon eller dator. Fördelarna med att mötas på detta sätt är att alla kan delta var man än bor utan att resa. Kostnaden för såväl deltagare som för föreningen blir låg eller obefintlig. Och ja, det blir god gemenskap också på detta sätt! I oktober hade vi en digital gemenskapshelg som du kan läsa om här i tidningen. Vi kände gemenskap i bön och andakt, fick skratta gott i musiktävling och ha djupa samtal om tro.

Vad ska helgen i mars bjuda på då? Upplägg och innehåll är ännu inte bestämt utan önskan är att några medlemmar vill planera tillsammans med Tina. Så hör av dig om du vill vara med och om du har önskemål!

Håll utkik på hemsidan där helgen kommer presenteras. Mer kommer det också stå i februarinumret av tidningen som kommer ut ca en vecka innan gemenskapshelgen. Hoppas vi hörs!

Tina Strömberg

Från valberedningen

Nu är det dags att föreslå kandidater till valet av vår styrelse !

Känner du till någon som du tror skulle tillföra vår förening något genom att ställa upp i styrelsevalet? Någon med en särskild kompetens? Det kan vara antingen en kristen synskadad eller en stödjande medlem.

De som nu sitter i styrelsen och vars mandat fortsätter också nästa år är: Jenny Näslund, Tesfaye Deriba och Marie Bergström. Mandatperioden går vid nästa årsmöte ut för: Madeleine Linder, Dominique Adou samt för ersättaren Anders Holmberg. Andre ersättaren Linus Forsberg lämnade sitt uppdrag i förtid.

Totalt önskar vi ha fler namn att föreslå föreningen än de 4 som ska väljas in.

Fram till 15 januari 2021 kan du föreslå kandidater. Maila till valberedningen@syskonbandet.se eller ring någon av oss i valberedningen.

Lena Johansson, sammankallande,
070-306 38 26

Rolf Eriksson, 076-133 91 00
Hjördis Lindström, 070-538 41 08
Maria Selberg, 070-681 97 50

Syskonbandet träffas på distans

I mitten av oktober bjöd Syskonbandet in till en digital gemenskapshelg. Aktiviteten blev mycket uppskattad och Tina Strömberg säger att liknande arrangemang kan bli aktuella även efter pandemin.

Det här året har varit annorlunda på många sätt, inte minst för Syskonbandet som gång på gång tvingats ställa in planerade aktiviteter på grund av smittorisken och den rådande pandemin. I oktober möttes emellertid äntligen ett tjugotal medlemmar för gemenskap på distans med hjälp av konferensverktyget Zoom. Tina berättar att idén om en digital gemenskapshelg föddes ganska tidigt under coronakrisen.

– Jag visste att norska KABB genomförde digitala träffar med föredrag och seminarier redan i våras. När vår helg i Yxnerum som var tänkt i augusti lutade åt att bli inställd formade sig tanken hos mig att det var dags att erbjuda ett digitalt alternativ.

Sedan återstod en del planering. Utöver att bestämma ett program för helgen pågick även samtal om vilket av alla digitala verktyg som fungerar bäst med skärmläsare. Att valet föll på Zoom berodde bland annat på att den som föredrar att använda en telefon kan koppla upp sig genom att ringa ett

vanligt telefonnummer.

Studieförbundet Bilda som Syskonbandet samarbetar med ställde upp och lånade ut sitt Zoomkonto för helgen.

Tina tog fram upplägget för helgen tillsammans med Jenny Näslund. Målet var att erbjuda en helg som skulle likna en "vanlig" Syskonbandshelg i så stor utsträckning som möjligt.

– Vi ville skapa känslan av läger, vi brukar ju ha ett ganska varierat program och det blev det nu också, säger Tina.

Temat för helgen var hopp. På programmet fanns bland annat bibelsamtal, ett på fredagen som leddes av Anna Ruther och ett på söndagen med Mackan Andersson. På lördagseftermiddagen tog Tesfaye Deriba med gruppen till Etiopien genom att berätta och svara på frågor. Planen var också att ha direktkontakt med Syskonbandets systerförening BCA i Etiopien, en grupp medlemmar från BCA hade samlats på ett hotell för att ha stabil internetuppkoppling. Tyvärr ville tekniken inte vara med när det väl gällde. Några korta hälsningar hann dock framföras innan samtalet bröts.

– Det är häftigt och kul med det här sättet att umgås, vi begränsas inte av land och hav utan kan delta var vi än befinner oss i världen, säger Tina.

På lördag kväll ledde Erik Bondesson en musiktävling innan dagen avslutades med gemensam

kvällsbön för de som ville. Tina säger att det här sättet att mötas kan bli ett komplement till fysiska träffar även efter pandemin.

– Det finns de som av olika anledningar inte kan eller vill resa, då kan det passa bättre att delta på distans. Den här helgen hade vi några deltagare som aldrig förr varit med på aktiviteter med Syskonbandet.

Några deltagare var med hela helgen medan andra kopplade upp sig för en eller ett par programpunkter. En av de som var med var Lisbeth Andersson.

– Det var jättebra. Jag var bland annat med på lördagskvällen när det var musiktävling, jag tycker det fungerade bra trots att ljudkvaliteten kan vara lite svajig.

Det Lisbeth saknade mest under helgen var möjligheten att småprata med varandra. Hon tror att exempelvis förbön skulle vara svårt i ett digitalt möte.

– När man är många är det lätt att man börjar prata i munnen på varandra, men kanske är det en vanesak, säger hon. Lisbeth vill gärna se fler digitala träffar i Syskonbandets regi framöver.

Isabelle Ulfsson

Tack från Tanzania

I juni sände Syskonbandet ett extra ekonomiskt stöd på 7.500 kr till vår systerförening TCAB i Tanzania, som en hjälp i svår pandemitid. I oktober sändes ytterligare 22.500 kr.

Tacksamma hälsningar och rapporter om hur stödet använts har kommit. "Syskonbandet, jag hälsar er i Jesu Kristi namn, på TCAB och medlemmarnas vägnar som är mycket tacksamma för er hjälp. Vi har redan betjänat 60 blinda och synskadade medlemmar genom att dela ut mat (ris, majs, mjöl, bönor) i tre av tio regioner." Så skrev Mariam Mathias, som är vice sekreterare i TCAB, i början av november om det större stödet. Det var sammantaget 60 familjer i regionerna Tabora, Singida och Mwanza som nåtts av utdelningen. De har ytterligare 140 medlemmar i sju regioner som de hoppas nå med förnödenheter.

Stödet de fick av Syskonbandet i somras användes till att bjuda in medlemmar och ledare till en workshop där läkare informerade om covid-19 och det delades ut munskydd och desinfektionsmedel. "Pengarna hjälpte våra medarbetare mycket med att skapa medvetenhet om hur COVID 19 överförs, förebyggs och behandlas", berättar Mariam. De anlätade även journalister för att informationen skulle nå än fler via tidningar och radio.

Tanzania är mer förskonat från smittspridning och bekräftade

dödsfall än de flesta länder. Samtidigt är de officiella siffrorna osäkra. Samma förhållningsregler gäller där som överallt, att hålla avstånd för att hålla undan smittspridning. Den resa Syskonbandet hade för avsikt att göra tillsammans med en grupp från norska KABB till Tanzania denna höst är fortfarande oviss när den kan låta sig göras.

Än sträcker sig UD:s avrådan från resa som denna till 31 januari 2021. Förhoppningen är att vi ska kunna möta våra kristna syskon i TCAB under senare delen av år 2021 men kanske måste det dröja än längre. När vi anser det realistiskt att boka nya flygbiljetter kommer chansen ges till fler än nuvarande resegrupp att vara med och information kommer gå ut om detta. Fortsätt be för våra vänner i Tanzania, för medlemmarna i föreningen TCAB och för medarbetarna i Kibreli Education Centre som vi årligen stödjer. Be också för Glädjens skola i Tabora som fortsätter ha en speciell plats i Syskonbandets historia och hjärta.

Tina Strömberg

Jultävling

Ta chansen och delta i årets jultävling. Här nedan gömmer sig tio olika djur, kan du klura ut dem? Siffran inom parentes berättar hur många bokstäver ordet innehåller. Du behöver inte kunna alla för att vara med och tävla, men ju fler du klarar desto större chans har du att vinna!

Skicka ditt svar till kansliet@syskonbandet.se senast den 20 januari 2021. Det är viktigt att du numrerar svaren så vi vet vilket svar som hör ihop med vilken fråga.

KAN DU KLURA UT VILKA DJUR VI TÄNKER PÅ?

1)	TELEFON (5)
2)	SNABB BIL (6)
3)	UNDER HAKAN (5)
4)	ANSIKTSSKYDD (4)
5)	MOTSATS TILL TALAR (5)
6)	TVÄRNIT (5)
7)	DÅLIG GÅNGARE (7)
8)	HAR BRA SYN (5)
9)	LANDSORGANISATION (2)
10)	HAR DÅLIG SYN (11)

Lycka till!

Kansliet

På väg mot en framtid som präst

Linus Forsberg, medlem i Syskonbandet, följer sin dröm och utbildar sig till präst. Nu går första terminen av elva mot sitt slut och Linus känner att han valt rätt väg.

När höstterminen tog sin början flyttade Linus Forsberg till Uppsala för att börja studera på prästprogrammet vid Johannelunds teologiska högskola. Det här är första gången han pluggar på universitetsnivå och han konstaterar att tempot är högt:

– Det har varit mer intensivt än jag trodde, men roligt och lärorikt, säger han. Bland studenterna finns människor

från olika samfund och kyrkliga traditioner, något Linus tycker berikar utbildningen.

– Jag brukar säga att jag går två utbildningar, dels den som skolan tillhandahåller och dels den som uppstår när vi umgås.

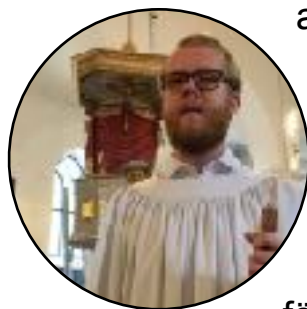
Förutom att träffa nya människor trivs Linus med möjligheten att få fokusera helt på ämnen som intresserar honom. Första halvan av hösten läste han Gamla testamentet och kyrkohistoria, nu är det Nya testamentet och dogmatik som gäller.

– Dogmatiken är jätteintressant, det handlar om olika teologiska tolkningar, varför kyrkor har utvecklats på olika sätt och vilka teologiska strider som har funnits historiskt.

Att bli präst är en lång process. Förutom minst fyra år på högskola krävs det att man blir antagen som prästkandidat vid något av Svenska kyrkans stift. Antagningsprocessen tar några månader och innehåller både samtal, teori och praktiskt arbete i en församling. När högskolan är avslutad följer ett års avslutande studier vid Svenska kyrkans utbildningsinstitut. Linus blev antagen som prästkandidat i september och är den enda i sin klass som redan gått igenom processen.

– Det kändes stort när jag fick beskedet. Det är en trygghet att ha med sig, säger han.

Det var under konfirmationen Linus kom underfund med att han ville bli präst. Men alla präster han hade träffat var äldre så han tänkte att det nog var bäst

att vänta åtminstone tills han fyllt 40.

– Jag tänkte att det var något som låg längre fram i livet. Men förra hösten började jag trappa ner på olika förtroendeuppdrag som jag haft och då kände jag att det kanske ändå var dags.

Linus har redan haft möjlighet att prova på några olika verksamheter inom Svenska kyrkan. Vad han själv vill arbeta med mer exakt vet han inte än.

– Jag gillar församlingslivet och skulle vilja jobba med att utveckla en församling, säger han.

Isabelle Ulfsdotter

Medlemsavgift 2021

Ett nytt år närmar sig raskt och då är det dags att betala medlemsavgift. Den är på 250 kr och kan sättas in på Plusgiro 36449-7 eller swishas till 123 148 82 20. Det går också bra att fylla i och använda det medföljande inbetalningskortet. Samma summa och betelsätt gäller för dig som är prenumerant men inte medlem. För att du som kristen synskadad medlem ska få rösta i nästa styrelseval behöver vi din medlemsavgift senast den 1 mars. Ingen utesluts ur Syskonbandet på grund av utebliven medlemsavgift men din inkomna avgift är av stor betydelse för oss eftersom det visar att du sätter värde på föreningen och vill bidra till verksamheten! Förutom medlemskap får du medlemstidningen i valfritt medium, subventionerad deltagaravgift

på evenemang samt delaktighet och stöd på olika vis genom det vi gör och är. Dessutom stödjer du våra syskon i tre afrikanska systerföreningar. Var välsignad i det du bidrar med genom medlemsavgift, gåvor, engagemang, praktiska insatser och bön!

Tina Strömberg

Stilla natt

Det är julafton och jag har gått till kyrkan för att vara med i midnattsmässan. Det sitter ingen annan i min bänk. Jag känner mig ensam mitt bland alla andra, men, tvärt emot vad jag tänkte när jag gick hit, är det en bra känsla. Jag tänker att det säkert är fler här inne som inte har haft någon att gå hit med, men nu är vi här. Jag känner mig hemma. Ritualerna är lugna och förutsägbara och kräver ingenting särskilt av mig. Det är verkligen något helt annat än det uppskruvade tonläget i kapellet på skolan. Här känner jag mig inte ifrågasatt. Ingen skulle komma på idén att be för att jag ska sluta vara blind. Just nu finns det egentligen bara en sak som jag är ledsen för och det är att jag inte kan gå fram och ta emot nattvarden. Alltså, jag skulle väl kunna göra det, men jag känner inte för att hala fram min vita käpp och ta mig fram längs hela mittgången med den. Alla skulle se mig och tänk om jag skulle råka slå till någon som ligger på knä framme vid altarringen. Nej, det blir för mycket uppmärksamhet och jag skulle bara känna mig dum och klumpig. Det högtidliga skulle bli förstört både för mig och för de andra. Men jag skulle verkligen vilja. Det är något så vackert

och speciellt med nattvarden. Det är inte så mycket det där med syndernas förlåtelse och Guds lamm som borttager världens synder, nej jag tror det är själva gemenskapen. Och det är inte bara den gemenskap som finns här och nu. Det är också gemenskapen bakåt. När församlingen läser:

”så vill vi, med dina trogna i alla tider...”
ryser jag. Det är något så stort, alla dessa människor som har gjort just detta på samma sätt i flera tusen år. Om bara någon kunde komma och sätta sig här i min bänk. Då skulle jag kunna fråga om den personen kunde ledsaga mig fram till altarringen. Ingen skulle säga nej till en sådan fråga, särskilt inte på självaste julafton, men min bänk förblir tom.

När kyrkklockorna börjar ringa ber jag en bön.

– Jesus, du kan väl ordna så att någon kommer hit och sätter sig här hos mig. Jag skulle så gärna vilja ta emot nattvarden idag.

Nu när jag har sagt orden tyst för mig själv blir det på något sätt ännu viktigare att jag ska få göra det. Jag sitter som på nålar och kan inte koncentrera mig på vad som händer runt omkring mig. Psalmsången och prästen som pratar hör jag liksom på lite avstånd. Jag är inte närvarande. Doften från stearinljusen är det enda jag är riktigt medveten om.

Så mitt under stilla natt brakar det till i dörren bakom mig och jag hör en bekant röst.

– Nämen, Sofia, är du här?

Det är min moster Nina, henne som jag brukar kalla för min folkilskna moster,

men vad gör hon här? Hon brukar aldrig gå i kyrkan. Hon dunsar ner bredvid mig och jag känner spritlukten. Hon är full.

– Kristus till joooorden är kommen, sjunger hon, och det skär sig förskräckligt på den högsta tonen. Hon hörs tvärs igenom orgelbruset och de andras röster. Jag skäms.

– Kunde du inte ha skickat någon annan, muttrar jag för mig själv när Nina sticker armen under min och gungar i takt med psalmen, men så bestämmer jag mig. Ett tydligare bönesvar kunde jag inte ha fått.

– Oss är en frälsare född, sjunger vi, Nina och jag och resten av församlingen, men det är säkert bara hon och jag som gungar i takt.

– Ska du ta nattvarden, frågar jag?

– Jajamensan, svarar Nina.

Och när det blir vår tur vinglar vi fram genom mittgången. Hon ledsagar mig och jag stagar upp henne. Visst, alla lägger märke till oss och visst är högtidlighetskänslan som bortblåst, men det gör ingenting. Jag är full av skratt och det är nog Jesus också.

– Gå i Guds frid, säger prästen.

Sofia Thoresdotter

Gud, ge mig sinnesro

Det är advent, julefriden borde stå för dörren, så påtagligt att det knappt går att komma in utan att krocka med den. Men någonting har skrämt bort den, åtminstone hos mig. Alla obesvarade frågor tornar upp sig som illasinnade tomtar och skymmer sikten. Trots att jag tänder ljus, knaprar pepparkakor och nynnar på en och annan julsång vill inte stämningen riktigt falla på plats. Min

gissning är att det beror på allt som är annorlunda i år, det är ingen mening att trötta ut er med en ytterligare redogörelse för vad, vi vet alla. Det finns nog ingen högtid så omgärdad av traditioner som just julen. Vi går till kyrkan på första advent, vi njuter av julkonserter, antingen som publik eller musiker, vi möts hos varandra för adventsmys och julfester. Nu behöver julefriden finna en annan väg.

När jag känner maktlöshet, oro och tvivel brukar jag tänka på sinnesrobönen: "Gud, ge mig sinnesro att acceptera det jag inte kan förändra, mod att förändra det jag kan, och förstånd att inse skillnaden". De sista orden tror jag innehåller en nyckel, vi behöver se och förstå vad vi faktiskt kan förändra och också våga göra det som krävs. Det här året har präglats av något vi aldrig upplevt förr, ett nytt hot mot vår hälsa och i förlängningen mot vår existens. Själv har jag kastats mellan hopp och förtvivlan med en hastighet som skulle göra Lisebergsbanan avundsjuk. När det gäller pandemin har vi inget annat val än att acceptera det vi inte kan förändra. Det finns dock många delar av livet där vi behöver be om mod, mod att förändra det vi kan. Jag tror inte världen kommer se likadan ut efter pandemin som före och jag tror inte det nödvändigtvis måste vara någonting negativt. Nu har vi chansen att förändra det vi kan, att behålla det som är bra och, utifrån det, bygga något nytt. Jag har aldrig gillat klämkäcka uttryck som "stängs en dörr så öppnas ett fönster" och liknande, däremot tror jag på verklig

förändring, byggd på kärlek och solidaritet.

Kanske är det så att vi just nu måste sitta stilla i båten, andas genom stormen och hålla hårt i relingen. Men kom ihåg att det är just i december det är som mörkast, snart vänder det. Du står inte ensam där i mörkret, vi är alla där hos dig, bara lite längre bort.

Jag ber om sinnesro, acceptans och en stor portion mod till alla er läsare!

Med önskan om en god jul

Isabelle Ulfsdotter

Notiser

Julklappstips

Även i år finns fina julgåvor hos Syskonbandet. Ge bort vår skiva "Se solen igen" till någon som ännu inte har den. Du kan även ge bort en prenumeration på vår tidning, det går utmärkt att vara prenumerant utan att vara medlem. Om du vill stödja våra systerföreningar i Afrika kan du köpa vårt gåvogram genom att betala in valfritt belopp till

Syskonbandets plusgiro. Gåvogram är en perfekt klapp till någon som har överflöd av saker. För att beställa något av ovanstående bör du kontakta kansliet så fort som möjligt för att det ska hinnas med före jul.

Vi finns på Spotify!

Nu finns Syskonbandets skiva "Se solen igen" på Spotify och andra nätbaserade

musiktjänster. I december släpptes den via distributören Amuse. Lyssna och sprid till släkt och vänner.

Ny internationell kontakt

Under hösten har Syskonbandet inlett en ny typ av internationell kontakt. Tanken är att de medlemmar som vill ska mötas digitalt med kristna organisationer, liknande vår, i andra länder. Syftet är att få mer kunskap om olika kulturer och förutsättningar i andra delar av världen samt att inspirera varandra. En grupp Syskonbandare har redan fått kontakt med en blindskola i Indien. Den som tycker det här låter intressant är hjärtligt välkommen att haka på. Hör av dig till Tina på kansliet.

SYSKONBANDET - medlemstidning för Kristna synskadades förening Syskonbandet.

Tidningen ges ut på punktskrift, svartskrift, CD och på e-post. Tidningen finns också på vår hemsida, www.syskonbandet.se/medlemstidning.

Adress: Syskonbandet, Gotlandsgatan 46 5tr, 116 65 Stockholm

Telefon kansli: 08-641 30 45, 08-641 30 95

E-post: kansliet@syskonbandet.se eller redaktion@syskonbandet.se.

Ansvarig utgivare: Jenny Näslund, ordförande

Redaktör: Isabelle Ulfsdotter

Grafisk formgivning: Joachim Kåhlman

Plusgiro: 3 64 49-7 Swish: 123 148 8220